

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/128/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010498
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010498.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

P. X.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom P., Y. č. XX/XX, t.č. bytom P., A. X. č. X/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/101/2017 zo dňa 30. mája 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/101/2017 zo dňa 30.05.2018 bol obžalovaný P. X. uznaný vinným v bodoch 1), 2) z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.1 Trestného zákona, pretože 1) s U. E. v presne nezistený deň v období od 01. septembra 2016 do 07. septembra 2016 v čase medzi 17.00 hodinou až 19.00 hodinou v Obci O. P. vzali z bytu na B. ulici číslo XX/XX jeden kus G. televízor čiernej farby značky F. s uhlopriečkou XXX centimetrov, model H a to tak, že po tom, ako vošli do bytu, ktorý patril rodičom U. E., strážil pri vchodových dverách bytu, či nejdú rodičia U. E., počkal na U. E., kým nevynesie televízor z bytu, zabezpečil uzamknutie dverí pri odchode a tento televízor na žiadosť U. E. mu aj pomohol odpredať inej osobe, čím spôsobil poškodenie B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. ulica číslo XX/XX, O. P. škodu vo výške 242,79 eur;
2) s U. E. dňa 08. septembra 2016 v presne nezistenom čase po 22.00 hodine vzali v Obci O. P. z bytu na B. ulici číslo XX/XX krabičku so zlatými šperkmi obsahujúcu konkrétne jeden kus dámsky prsteň v kombinácii s červeným a žltým zlatom o hmotnosti 1,97 gramov v hodnote 70,92 eur, jeden kus dámsky prsteň zo žltého zlata s bielym očkom o hmotnosti 2,54 gramov v hodnote 91,44 eur, jeden kus dámsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 4,49 gramov v hodnote 161,64 eur a jeden kus pánsku obrúčku zo žltého zlata o hmotnosti 5,09 gramov v hodnote 183,24 eur a to tak, že po tom, ako sa nemohli dostať do vchodu, mu U. E. dal „štupáka“, aby sa dostal do vchodu cez pootvorené okno, kde mal ísť po krabičku so zlatom, následne vošiel za pomoci pravých kľúčov, ktoré mal od U. E. do bytu a po tom, čo sa U. E. dostal tiež do bytu, mu tam podal krabičku s uvedenými prsteňmi, pričom taktiež dával pozor pri vchodových dverách, či nepôjdu rodičia U. E. a následne po opustení bytu prijal od U. E. jeden z uvedených prsteňov v ten deň vzatých, konkrétne jeden kus dámsky prsteň zo žltého zlata s bielym očkom o hmotnosti 2,54 gramov v hodnote 91,44 eur, pričom aj pomohol časť prsteňov U. E. založiť do záložne na svoje meno, čím spôsobil poškodenie B. E. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. ulica číslo XX/XX, O. P. škodu odcudzením spolu vo výške 507,24 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 56 ods.1,2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške vo výške 400 /štyristo / eur. Podľa § 57 ods.3 Trestného zákona pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu súd stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace. Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku súd poškodenú B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. P., B. č. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. Odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch uviedol, že výsluch obžalovaného bol vedený v rozpore s princípom kontradiktórneho konania. Taktiež výpovede svedkov boli vedené nezákonným spôsobom, kedy súd nahrádzal pasivitu prokurátora. Odcitoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/26/2013, Krajského súdu Bratislava sp.zn. 3To/131/2015. Má za to, že súd nemôže nahrádzať procesné postavenie prokurátora zisťovaním okolností, ktoré prokurátor nezisťoval a porušovať tým zásadu rovnosti strán. Ku skutku č. 1 obžalovaný tvrdí, že v čase krádeže si nebol vedomý, že E. predáva vec, ktorá mu nepatrí. Nebolo preukázané, že by obžalovaný vedel, že zlato nepatrí E.. Zostala pochybnosť tiež minimálne v tom, že aké predmety odniesol svedok E.. Preto nie je možné ustáliť výšku škody, ktorá je ako súčasť objektívnej stránky zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. Odcitoval aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tzf/3/71, 4To/7/2013 a 5Tdo/19/2011, či ustanovenia Trestného zákona uvedené v § 122 ods. 10. V konaní nebolo preukázané, že E. má zámer speňažiť cudzí majetok. Obžalovaný sa nemohol dopustiť pokračovacieho trestného činu, odcudzenie televízora nie je trestným činom a pretrváva pochybnosť kto, a aké šperky z bytu poškodenej odcudzil. Prokurátor neunesol dôkazné bremeno podanej obžaloby, osobitne nie preukázanie kumulatívneho naplnenia všetkých znakov objektívnej a subjektívnej stránky žalovaného prečinu, ani vo vzťahu k tvrdeniu, že ide o pokračovací trestný čin.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa obžalovaný nezúčastnil, súhlasil však s jeho vykonaním. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa odvolací súd nezistil chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného týkajúcich sa dokazovania o vine pred súdom prvého stupňa, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V predmetnej veci z výsluchu obžalovaného a svedkov v konaní pred súdom vyplynulo, že tak obžalovaný, ako aj svedkovia boli pred výsluchom riadne zákonne poučení, spontánne vypovedali k veci, a bolo umožnené stranám konania klásť im otázky. Pri výsluchoch bol prítomný za obhajobu U.. U. O.. Ani obžalovanému, ani obhajcovi nič nebránilo vyjadriť sa k vykonávaným výsluchom, resp. namietať kladené otázky.

Tu je potrebné však zdôrazniť, že hlavné pojednávanie vedie v zmysle § 253 ods. 1 Tr.por. predseda senátu. Podľa § 253 ods. 3 Tr.por. je predseda senátu povinný dbať na to, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi a prejavmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci, a aby bolo zamerané čo najúčinnejšie na objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že predseda senátu je povinný v zmysle Trestného poriadku viesť hlavné pojednávanie, čo však strany konania nemôžu považovať za porušovanie zásady kontradiktórnosti.

Odvolací súd z nahrávky hlavného pojednávania nezistil žiadne porušenie zákona pri vedení výsluchu obvineného, či svedkov. Stranám konania pri zachovaní rovnosti zbraní bolo umožnené nielen klásť otázky, ale aj reagovať na prebiehajúce výsluchy, čo strany konania aj viackrát využili. Výsluchy najskôr realizoval prokurátor, následne boli dávané doplňujúce otázky. Súd v zmysle Trestného poriadku viedol hlavné pojednávanie a otázky nesúvisiace s predmetom konania tak prokurátorovi, ako aj obhajobe zamietol. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by predseda senátu /samosudca/ nemal právo na zistenie okolností, o ktorých sa domnieva, že sú dôležité pre objasnenie veci. Preto

námietky obžalovaného ohľadom vedenia výsluchov na hlavnom pojednávaní nemožno považovať za opodstatnené.

K námietkam obžalovaného ohľadom posúdenia právnej kvalifikácie skutku ako pokračovacieho trestného činu odvolací súd uvádza nasledovné.

Podľa § 122 ods. 10 Tr.zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Trestnosť čiastkových útokov, ak je daná kvalifikačná rovnorodosť (pokračovanie v páchaní toho istého trestného činu) a ak sú splnené kritériá uvedené vo vyššie citovanom ustanovení Trestného zákon (objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin), sa posudzuje ako jeden trestný čin.

Posúdenie "ako jeden trestný čin" znamená aj posúdenie "ako jeden následok". To znamená, že jednotne (v súhrne) sa posudzuje nielen konanie, ale aj následok pokračovacieho trestného činu. Až v súčte súm, zodpovedajúcich pri jednotlivých čiastkových útokoch výške škody alebo rozsahu činu, sa teda posudzuje trestnosť všetkých skutkov, kvalifikovaných ako pokračovací trestný čin.

Pokračovací trestný čin je teda páchaný "na etapy", ktoré môžu, ale nemusia byť dokonané. Pri súčte následkov na účel právneho posúdenia sa však spočítava aj výška škody alebo hodnota rozsahu činu, ku ktorému nedokonané čiastkové konanie páchatela (pri príprave alebo pokuse) smerovalo. K uvedenej problematike už zaujal jednoznačné stanovisko Najvyšší súd SR v stanovisku trestnoprávneho kolégia č. 26/2018 z 16.04.2018. Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa posúdil skutok ako pokračovací trestný čin a v súhrne aj následok týchto čiastkových útokov pri určení výšky škody.

K námietke obžalovaného, že v čase krádeže si nebol vedomý, že E. predáva vec, čo mu nepatrí je potrebné uviesť, že je vyvrátená jednak výpoveďou svedka E., ktorý uviedol, že požiadal obžalovaného, aby dával pozor pred bytom, aby neprišli rodičia. Z uvedeného už obžalovanému muselo byť zrejmé, že nejde o veci patriace svedkovi E., ale jeho rodičom. Sám obžalovaný uviedol, že E. býval podľa neho v Prievidzi / pričom skutky sa stali v obci O. P./, a potvrdil aj zisťný motív pomoci svedkovi E. keď uviedol, že mu vybavoval predaj televízora, lebo za tým videl nejaké euro, alebo, že mu kvapnú peniaze.

Ohľadom nemožnosti ustálenia výšky škody pri odcudzených predmetoch zo zlata, ktorú namietal obžalovaný je potrebné uviesť, že tak obžalovaný, ako aj jeho spolupáchateľ U. E. odovzdali odcudzené predmety do záložne. Obžalovaný odovzdal dňa 09.09.2016 v záložni v P. 1 ks zlatej obrúčky a U. E. odovzdal dňa 09.09.2016 1 ks prsteň zo zlata v záložni v Prievidzi a dňa 12.09.2016 v záložni v Prievidzi 1 ks obrúčku zo zlata a 1 ks prsteň zo zlata. Poškodená uviedla, že jej boli odcudzené 2 ks dámskych prsteňov zo zlata a 2 ks obrúčok zo zlata, presne teda zodpovedajú tomu, čo obžalovaný a U. E. odovzdali v záložniach a tieto predmety boli následne vyčíslené, odborne ohodnotené a zahrnuté do skutku č. 2.

Obžalovanému bolo vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa teda jednoznačne preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 Tr.zák.

O vine obžalovaného preto odvolací súd nemal žiadne pochybnosti. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu postačujúcom na rozhodnutie, a dôkazy aj následne vo svojom rozhodnutí jednotlivo, ako aj v súhrne správne vyhodnotil.

Odvolací súd aj výrok o peňažnom treste považoval za primeraný, spravodlivý, zodpovedajúci charakteru trestnej činnosti, osobe obžalovaného, jeho osobným pomerom. Ako u prvotrestaného súd prvého stupňa správne zvažoval uloženie v prvom rade alternatívneho trestu. Obžalovaný uviedol, že je zamestnaný, dosahuje príjem. Podľa obžalovaným udávaného príjmu je tento peňažný trest aj schopný zaplatiť /§ 57 ods. 1 Tr.zák./ . Správne súd prvého stupňa uložil aj náhradný trest odňatia slobody, ako to vyžaduje ustanovenie § 57 ods. 3 Tr.zák. Takýto trest zodpovedá aj všetkým zásadám uvedeným v §

34 ods. 1 , ods.4 Tr. zák. a je plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného. Zároveň zodpovedá aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.